

opusdei.org

Gânduri ale Sfântului Josemaría Escrivá despre preoție

Selecție de texte scurte ale
Sfântului Josemaría despre
viața și vocația preoților, cu
ocazia unui nou aniversar al
hirotonirii sale sacerdotale la
28 martie.

26.03.2026

1. „Care este identitatea preotului?
Cea a lui Cristos. Toți creștinii putem
și trebuie să fim nu doar *alter*

Christus, ci ipse Christus, alți Cristos, însuși Cristos! Dar în preot aceasta se realizează în mod imediat, în mod sacramental” (A iubi Biserica, nr. 38).

2. „Nouă, preoților, ni se cere *umilința de a învăța să nu fim la modă*, de a fi cu adevărat slujitori ai slujitorilor lui Dumnezeu (...), pentru ca laicii, creștinii obișnuiți, să-L facă cunoscut pe Cristos în toate mediile societății” (*Convorbiri*, nr. 59).

.....

3. „Un preot care trăiește astfel Sfânta Liturghie — adorând, ispășind, implorând, mulțumind, identificându-se cu Cristos — și care îi învață pe ceilalți să facă din Jertfa Altarului centrul și rădăcina vieții creștinului, va arăta cu adevărat măreția incomparabilă a vocației sale, acel caracter cu care este pecetluit și pe care nu îl va pierde

niciodată, în vecii vecilor” (*A iubi Biserica*, nr. 49).

4. „Am conceput întotdeauna munca mea de preot și păstor de suflete ca o sarcină menită să-l așeze pe fiecare om în fața tuturor exigențelor vieții sale, ajutând-l să descopere ceea ce Dumnezeu, în mod concret, îi cere, fără a pune nicio limită acelei independențe sfinte și acelei binecuvântate responsabilități personale, care sunt trăsături proprii unei conștiințe creștine” (*E Cristos care trece*, nr. 99).

5. „Valoarea a pietății în Sfânta Liturghie!

Nu am fost mirat prea mult când, acum câteva zile, mi s-a făcut această declarație relativ la un preot exemplar, de curând decedat: cât era de sfânt!

— L-ați cunoscut bine? am întrebat eu.

— Nu, mi s-a răspuns, dar odată l-am văzut celebrând Sfânta Liturghie” (*Forja*, nr. 645).

6. „Nu doresc — în cunoștință de cauză — să nu-ți mai amintesc încă o dată că preotul este un «alt Cristos». — Și că Duhul Sfânt a spus: «nolite tangere Christos meos» — nici să nu gândiți să vă atingeți de «Cristoșii mei»”. (*Drum*, nr. 67).

7. „Munca – să îi spun așa – profesională a preoților este o funcție publică și divină, care îmbrățișează exigent toată activitatea în așa fel încât, în general, dacă un preot are timp pentru un alt lucru care nu este tocmai sacerdotal, poate fi sigur că nu își face datoria” (*Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 265).

8. „Cristos, El care s-a suit pe Cruce, cu brațele larg desfăcute de o parte și de alta, cu gesturi Veșnicului Preot, are încredere în noi — care nu suntem nimic — să ducem oamenilor

roadele Răscumpărării Sale” (Forja, nr. 4).

9. „Nici la dreapta, nici la stânga și nici în centru. Eu, ca preot, încerc să fiu alături de Cristos, care și-a deschis pe Cruce amândouă brațele și nu doar unul: iau în toată libertatea, de la fiecare grup, ceea ce mă convinge și mă face să am inima și brațele primitoare pentru întreaga omenire” (Convorbiri, nr. 44).

10. „Un prieten preot lucra cu gândul la Dumnezeu, agățat de mâna Lui părintească și ajutându-i pe ceilalți să asimileze ideile esențiale. De aceea, își spunea: când o să mori, totul va fi bine, pentru că El va continua să se ocupe de tot” (Brazdă, nr. 884).

11. „M-a convins acel preot, unul dintre prietenii noștri. Mi-a vorbit despre munca sa apostolică și m-a asigurat că nu există o ocupație mai importantă. Sub această grădină

acoperită cu trandafiri – spunea el – se ascunde efortul tăcut al atâtor suflete care, prin munca și rugăciunea lor, prin rugăciunea și munca lor, au obținut, din Cer, un torent de haruri, care fertilizează totul” (*Brazdă*, nr. 530).

12. „Da, trăiește intens Sfânta Liturghie! Te va ajuta reflecția aceasta făcută de un preot plin de cucernicie: este posibil, o, Dumnezeuul meu, să luăm parte la Sfânta Slujbă fără a fi sfinți? Și continua: în fiecare zi mă voi ascunde în Rana Coastei Domnului meu, ca să împlinesc o hotărâre pe care de mult am luat-o! — Încearcă și tu, la rândul tău” (*Forja*, nr. 934).

13. „A fi creștin — și în mod deosebit, a fi preot, dacă ne amintim că toți botezații participă la preoția împărătească —, înseamnă a fi continuu pe Cruce” (*Forja*, nr. 882).

14. „Să nu ne obișnuim cu minunile care se înfăptuiesc în fața ochilor noștri: cu această măreață realitate că Domnul coboară în fiecare zi în mâinile preotului. Isus ne vrea treji, ca să ne convingem de măreția puterii Sale și să auzim din nou făgăduința Lui: *venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum*, „veniți după mine și vă voi face pescari de oameni”; veți fi rodnici și veți atrage sufletele la Dumnezeu. Așadar, trebuie să ne încredem în aceste cuvinte ale Domnului: să urcăm în corabie, să luăm în mâini vâslele, să ridicăm pânzele și să ne avântăm pe acea mare a lumii pe care Cristos ne-o dă ca moștenire” (...)

Dacă este adevărat că ne târâm mizeriile personale, tot atât de adevărat e faptul că Domnul contează cu greșelile noastre. Nu-I scapă privirii Sale milostive că noi oamenii suntem făpturi cu limitări,

cu slăbiciuni, cu imperfecțiuni,
înclinați spre păcat. Însă El ne
poruncește să luptăm, să ne
recunoaștem defectele; –nu ca să ne
face să ne fie frică–, ci pentru a ne căi
și a ne întări dorința de a fi mai buni.
(E Cristos care trece, nr. 159).

15. „— Frate preot, nu înceta să
vorbești de Dumnezeu, căci dacă ești
al Lui, nu va exista monotonie în
conversațiile tale”

(Forja, nr. 965).

.....

16. „Paza inimii! — Astfel se ruga
preotul acela: «Isuse, fă ca sărmana
mea inimă să fie un paradis, în care
Tu să trăiești; ca îngerul meu păzitor
să o păzească cu o sabie de foc și prin
această sabie să purifice toate
afecțiunile înainte ca ele să intre în
mine; Isuse, pecetluiește biata mea

inimă cu divina pecete a
Crucii»” (*Forja*, 412).

17. „Când dădea sfânta împărtășanie,
preotul acela simțea nevoia să strige:
ceea ce-ți dau este fericirea!” (*Forja*,
nr. 267)

18. „Pentru a nu scandaliza, pentru a
nu provoca nici măcar o urmă de
suspiciune că fiii lui Dumnezeu sunt
leneși sau nu folosesc la nimic,
pentru a nu fi cauza exemplului
rău..., voi trebuie să vă străduiți să
oferiți prin comportamentul vostru
dreapta măsură, talantul bun al unui
om responsabil” (*Prietenii lui
Dumnezeu*, nr. 70).